

עצות טובות למתלמידים במלאכת השיר

— — — מצער תן ראשיתך
אז ישגה אחריהך
פן תשבור בגאונך, וילעין כל תתערה;
התעלות אל תואל,
לנתיב עמנואל,
אם ילאך רגלי, איך את סוסים תתחרה?
ובמשקל שיר פלס,
פן תהיה לקלס,
גם בלתו כל חרון לרוח ניב זורה.
ממכשול זה סקל —
שירך פן תתקלקל,
כי שקל ישקל — או ירה יירה.
אם עוד תרעב דודי,
קח נא זאת מדי,
וכעל שלחן ערוף, ברית השיר תבנה,
כל המקרא על פה —
אם תהיה לך, צפה,
טעם שירים תוכל, שעל שרים תשנה;
השיר כבד — אפל,
השפל — הוא תפל,
מדרכיהם על כן האמצעית תבנה;
אם דעתך גן רטוב,
תלקוט בלבד הטוב,
ותהי מבין חוחים שושנים אורה;
אם בשיר לא תפגע,
את שכלך אל תיגע

יותר מדאי, די לך עת שבך יקרה;
שיריך אל תראם,
אל איש שאין [לו] בהם
עסק, פן בלשונו קשתו חצים יורה;
אם שירך תנעם
אל בחורים מעם
דייך – גם כי בם לא ירוץ כל קורא;
בזמירי ליצנות,
תקנה לך בוז וגנות,
לכן אמרתי לך את מקרם לא תכרה;
כל שירי נאופים
אנן הם ותרפים,
השמר מהם פן יצרך בם יתגרה.
אם נפשך נמהרה,
אותם תהיה הרה,
טרם שיולדו, קבר להם תכרה.

אלה דרכי השיר,
אם העט בם תישיר,
תפרח פשושנה וכאזרח מתערה.
אמרותי תשמור
על לב כצורור המר
ותהי בבני השיר השורר המורה.